

devunidharmashastramu.org

అనుబంధం 2: సున్నతి మరియు క్రైస్తవుడు

సున్నతి: దాదాపు అన్ని సంఘాలు రద్దయిందని భావించే ఆజ్ఞ

దేవుని పవిత్ర ఆజ్ఞలన్నిటిలో, దాదాపు అన్ని సంఘాలు పొరపాటున రద్దయిందని భావించేది సున్నతి ఒక్కటే. ఈ అభిప్రాయం ఎంత విస్తృతంగా ఉందంటే, ఒకప్పుడు సిద్ధాంతపరంగా పరస్పరం విభేదించిన కాథలిక్ సంఘం, ప్రొటెస్టంట్ వర్గాలు (అసెంబ్లీస్ ఆఫ్ గాడ్, సెవెన్త్-డే అడ్వెంటిస్టులు, బాప్టిస్టులు, ప్రెస్బిటేరియన్లు, మెథడిస్టులు మొదలైనవి), అలాగే మోర్మన్లు, యెహోవాసాక్షులు వంటి తరచూ మతసంఘాలుగా పిలవబడే గుంపులు కూడా ఈ ఆజ్ఞ సిలువ దగ్గర రద్దయిందని ప్రకటిస్తున్నాయి.

యేసు దాని రద్దును ఎన్నడూ బోధించలేదు

యేసు అలాంటి సిద్ధాంతాన్ని ఎన్నడూ బోధించకపోయినా, పౌలుతో సహా యేసు అపొస్తలులు, శిష్యులందరూ ఈ ఆజ్ఞను పాటించినప్పటికీ, క్రైస్తవులలో ఈ నమ్మకం ఇంత విస్తృతంగా ఉండటానికి రెండు ప్రధాన కారణాలున్నాయి. దేవుడే విధించిన ఈ ఆవశ్యకత నుంచి అన్యజనులను "విడుదల" చేయడానికి సంఘ నాయకులు తరచూ ఉపయోగించే రచనలు పౌలు రాసినవే.

మెస్సీయ రాకతో, యూదులైనా అన్యజనులైనా దేవుని ప్రజలు ఈ ఆజ్ఞను పాటించకుండా మినహాయించబడతారని సూచించే ప్రవచనం పాత నిబంధనలో ఏదీ లేకపోయినా ఇదంతా జరుగుతోంది. వాస్తవానికి, అబ్రాహాము కాలం నుంచి, దేవుడు రక్షణ కోసం ప్రత్యేకపరచిన ప్రజల్లో భాగమవ్వాలనుకునే ఏ పురుషుడికైనా—అతడు అబ్రాహాము వంశస్థుడైనా కాకపోయినా—సున్నతి ఎల్లప్పుడూ తప్పనిసరిగా ఉండేది.

నిత్య నిబంధనకు గుర్తుగా సున్నతి

సున్నతి పొందకపోతే, పవిత్ర సమాజంలో (ఇతర జనాల నుంచి ప్రత్యేకపరచబడిన సమాజంలో) ఎవరికీ భాగం కల్పించబడేది కాదు. దేవునికి, ఆయన ప్రత్యేకాధికారమున్న ప్రజలకు మధ్యనున్న నిబంధనకు సున్నతి భౌతిక గుర్తుగా ఉండేది.

అంతేకాక, ఈ నిబంధన ఒక నిర్దిష్ట కాలానికి లేదా అబ్రాహాము జీవసంబంధమైన వంశస్థులకు మాత్రమే పరిమితం కాలేదు; సమాజంలో అధికారికంగా భాగమై, దేవుని ఎదుట సమానులుగా పరిగణించబడాలని కోరుకున్న విదేశీయులందరినీ కూడా ఇది చేర్చింది. ప్రభువు స్పష్టంగా ఇలా చెప్పాడు: *"ఇది నీ ఇంటిలో పుట్టినవారికే కాదు, నీవు కొనిన విదేశీయుల సేవకులకూ వర్తిస్తుంది. నీ ఇంటిలో పుట్టినవారైనా, నీ డబ్బుతో కొనబడినవారైనా, వారికి సున్నతి చేయాలి. మీ శరీరమందున్న నా నిబంధన నిత్య నిబంధనగా ఉంటుంది" (ఆదికాండము 17:12-13).*

అన్యజనులు మరియు సున్నతి ఆవశ్యకత

ప్రభువు ప్రత్యేకపరచిన ప్రజల్లో భాగమవ్వడానికి అన్యజనులకు నిజంగా ఈ భౌతిక గుర్తు అవసరం లేకపోతే, మెస్సీయ రాకకు ముందు దేవుడు సున్నతి చేయమని ఆజ్ఞాపించి, ఆ తరువాత ఆజ్ఞాపించకపోవడానికి కారణమే ఉండదు.

మార్పుకు ప్రవచనపరమైన ఆధారం లేదు

ఇది నిజమవ్వాలంటే, ఆ విషయాన్ని సూచించే సమాచారం ప్రవచనాలలో ఉండాలి; తన ఆరోహణం తర్వాత ఈ మార్పు జరుగుతుందని యేసు మనకు తెలియజేసి ఉండాలి. అయితే, దేవుని ప్రజల్లో అన్యజనులను చేర్చుకోవడం గురించి పాత నిబంధనలో ఎక్కడా, వారు అబ్రాహాము జీవసంబంధమైన వంశస్థులు కారు కాబట్టి సున్నతితో సహా ఏ ఆజ్ఞనైనా పాటించకుండా మినహాయించబడతారని సూచన లేదు.

దేవుని ఈ ఆజ్ఞను పాటించకపోవడానికి సాధారణంగా చెప్పే రెండు కారణాలు

మొదటి కారణం: సున్నతి ఆజ్ఞ రద్దయిందని సంఘాలు పొరపాటున బోధిస్తున్నాయి

సున్నతి గురించిన దేవుని ధర్మశాస్త్రం రద్దయిందని సంఘాలు బోధించడానికి మొదటి కారణం—**దాన్ని ఎవరు రద్దు చేశారని భావిస్తున్నారో చెప్పకుండా**—ఈ ఆజ్ఞను నెరవేర్చడంలో ఉన్న కష్టమే. దేవుడు దాన్ని రద్దు చేయమని ఎన్నడూ ఆదేశించలేదనే సత్యాన్ని అంగీకరించి బోధిస్తే, తమ సభ్యులలో చాలామందిని కోల్పోతామని సంఘ నాయకులు భయపడుతున్నారు.

విస్తృతంగా చెప్పాలంటే, ఈ ఆజ్ఞను పాటించడం నిజంగానే అసౌకర్యమైనది. ఇది ఎప్పుడూ అలానే ఉంది; ఇప్పటికీ అలానే ఉంది. వైద్యరంగంలో పురోగతి వచ్చినప్పటికీ, ఈ ఆజ్ఞను పాటించాలని నిర్ణయించుకున్న క్రైస్తవుడు ఒక నిపుణుడిని కనుక్కోవాలి, తన ఖర్చుతో డబ్బు చెల్లించాలి (ఎందుకంటే చాలా ఆరోగ్య బీమా పథకాలు దీనికి ఖర్చు చెల్లించవు), శస్త్రచికిత్స చేయించుకోవాలి, శస్త్రచికిత్స తర్వాత కలిగే అసౌకర్యాలను భరించాలి, సామాజిక కళంకాన్ని ఎదుర్కోవాలి; తరచుగా కుటుంబం, స్నేహితులు, సంఘం నుంచి వ్యతిరేకతను కూడా ఎదుర్కోవాలి.

వ్యక్తిగత సాక్ష్యం

ప్రభువు ఆజ్ఞను పాటించడానికి ఒక పురుషుడు నిజంగా దృఢనిశ్చయంతో ఉండాలి; లేకపోతే అతడు సులభంగా వెనక్కి తగ్గుతాడు. ఈ మార్గాన్ని విడిచిపెట్టమని ప్రోత్సహించేవారు చాలామంది ఉంటారు. ఇది నాకు తెలుసు, ఎందుకంటే **ఆజ్ఞకు విధేయతగా 63 ఏళ్ల వయసులో నేను సున్నతి చేయించుకున్నాను; ఈ అనుభవాన్ని వ్యక్తిగతంగా ఎదుర్కొన్నాను.**

రెండవ కారణం: దైవిక అధికార అప్పగింత లేదా అనుమతిని తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడం

రెండవ కారణం, నిస్సందేహంగా ప్రధాన కారణం, దైవిక అధికార అప్పగింత లేదా అనుమతి గురించి సంఘానికి సరైన అవగాహన లేకపోవడమే. యేసు ఆరోహణమైన కొన్ని దశాబ్దాలకే సంఘ నాయకుల మధ్య అధికారం కోసం వివాదాలు మొదలైనప్పుడు, ఈ అపార్థాన్ని అపవాది మొదట్లోనే ఉపయోగించుకున్నాడు. చివరకు, దేవుడు తన ధర్మశాస్త్రంలో తాము కోరుకున్న ఏ మార్పునైనా చేయడానికి పేతురుకు, అతని వారసులుగా చెప్పబడే వారికి అధికారం అప్పగించాడనే అసంబద్ధమైన నిర్ణయానికి వచ్చారు.

యేసు తిరిగి తండ్రి దగ్గరకు వెళ్లిన వెంటనే, అన్యజనులను దేవుని నిత్య ఆజ్ఞల నుంచి దూరం నడిపించడానికి అపవాది సంఘ నాయకులను ప్రభావితం చేయడం మొదలుపెట్టాడు.

ఈ వక్రీకరణ సున్నతికి మాత్రమే పరిమితం కాలేదు; యేసు, ఆయన అనుచరులు ఎల్లప్పుడూ నమ్మకంగా పాటించిన పాత నిబంధనలోని అనేక ఇతర ఆజ్ఞలనూ ప్రభావితం చేసింది.

దేవుని ధర్మశాస్త్రంపై అధికారం

అపవాది ప్రేరణతో, దేవుని పవిత్ర ధర్మశాస్త్రంపై ఏ అధికారమైనా అప్పగించబడాలంటే అది దేవుడి నుంచే నేరుగా రావాలి—పాత నిబంధనలోని ఆయన ప్రవక్తల ద్వారా లేదా ఆయన మెస్సీయ ద్వారా—అనే విషయాన్ని సంఘం పట్టించుకోలేదు.

దేవునికి ఎంతో విలువైన ఆయన ధర్మశాస్త్రాన్ని మార్చే అధికారం కేవలం మనుషులే తమకు తాముగా ఇచ్చుకోవడం ఊహించశక్యం కానిది. ప్రభువు ప్రవక్తలలో ఎవరూ, యేసు కూడా, మెస్సీయ తర్వాత తండ్రి బైబిలులోని వారికైనా బయటివారికైనా ఏ గుంపుకైనా లేదా వ్యక్తికైనా, ఆయన ఆజ్ఞలలో అతి చిన్నదానినైనా రద్దు చేయడానికి, తొలగించడానికి, మార్చడానికి లేదా నవీకరించడానికి శక్తిని లేదా ప్రేరణను ఇస్తాడని మనల్ని ఎన్నడూ హెచ్చరించలేదు. దానికి విరుద్ధంగా, అది ఘోరమైన పాపమని ప్రభువు స్పష్టంగా చెప్పాడు: *"నేను మీకు ఆజ్ఞాపించేదానిలో దేనినీ కలపకూడదు, దానిలోనుండి దేనినీ తీసివేయకూడదు; నేను మీకిచ్చే మీ దేవుడైన యెహోవా ఆజ్ఞలను గైకొనాలి" (ద్వితీయోపదేశకాండము 4:2).*

దేవునితో సంబంధంలో వ్యక్తిగత స్వాతంత్ర్యం కోల్పోవడం

అనుకోకుండా మధ్యవర్తిగా మారిన సంఘం

సృష్టికర్తతో సృష్టికి ఉన్న సంబంధంలో వ్యక్తిగత స్వాతంత్ర్యం కోల్పోవడం మరో కీలకమైన సమస్య. దేవునికి, మనిషికి మధ్య మధ్యవర్తిగా ఉండటం సంఘం పాత్రగా ఎన్నడూ ఉద్దేశించబడలేదు. అయినప్పటికీ, క్రైస్తవ యుగం ఆరంభంలోనే అది ఆ పాత్రను చేపట్టింది.

ప్రతి విశ్వాసి పరిశుద్ధాత్మ మార్గదర్శకత్వంలో తండ్రితోనూ కుమారునితోనూ వ్యక్తిగతంగా సంబంధం కలిగి ఉండటానికి బదులుగా, ప్రభువు దేనిని అనుమతిస్తాడో, దేనిని నిషేధిస్తాడో చెప్పడానికి ప్రజలు పూర్తిగా తమ నాయకులపై ఆధారపడే స్థితికి వచ్చారు.

లేఖనాలకు పరిమిత ప్రవేశం

ఈ తీవ్రమైన సమస్యకు ప్రధాన కారణం, 16వ శతాబ్దపు సంస్కరణోద్యమం వరకు, లేఖనాలను చదివే అవకాశం మతాధికారులకు మాత్రమే కేటాయించిన ప్రత్యేక హక్కుగా ఉండటమే. మతాధికారుల వ్యాఖ్యానం లేకుండా సామాన్యుడు బైబిలును అర్థం చేసుకోలేడనే కారణంతో, అతడు స్వయంగా బైబిలు చదవడాన్ని స్పష్టంగా నిషేధించారు.

ప్రజలపై నాయకుల ప్రభావం

నాయకుల బోధనలపై ఆధారపడటం

ఐదు శతాబ్దాలు గడిచాయి; లేఖనాలకు అందరికీ ప్రవేశం ఉన్నప్పటికీ, ప్రజలు తమ నాయకులు బోధించే విషయాలపైనే—అవి సరైనవైనా తప్పయినా—ప్రత్యేకంగా ఆధారపడుతూనే ఉన్నారు. దేవుడు ప్రతి వ్యక్తి నుంచి ఏమి కోరుతున్నాడో స్వయంగా నేర్చుకొని దాని ప్రకారం నడుచుకోలేని స్థితిలోనే ఉన్నారు.

సంస్కరణోద్యమానికి ముందు ఉన్న దేవుని పవిత్రమైన, నిత్యమైన ఆజ్ఞల గురించిన అదే తప్పుడు బోధనలు ప్రతి వర్గంలోని సెమినరీల ద్వారా ఇప్పటికీ బోధించబడుతున్నాయి.

ధర్మశాస్త్రం గురించి యేసు బోధన

నాకు తెలిసినంతవరకు, మెస్సీయ రాక తర్వాత దేవుని ఆజ్ఞ ఏదీ తన చెల్లుబాటును కోల్పోలేదని యేసు స్పష్టంగా బోధించిన విషయాన్ని కాబోయే నాయకులకు బోధించే క్రైస్తవ సంస్థ ఒక్కటీ లేదు: *"నిశ్చయంగా మీతో చెప్పుచున్నాను, ఆకాశమును భూమియు గతించువరకు, సమస్తము నెరవేరువరకు ధర్మశాస్త్రములోని ఒక్క పొల్లయినను, ఒక్క సున్నయినను ఏ మాత్రమును తప్పిపోదు. కాబట్టి ఈ ఆజ్ఞలలో అతి చిన్నదానినైనా విడిచిపెట్టి, అట్లు మనుష్యులకు బోధించువాడు పరలోకరాజ్యములో అతి చిన్నవాడని అనబడును;* ***వాటిని ఆచరించి బోధించువాడు పరలోకరాజ్యములో గొప్పవాడని అనబడును****" (మత్తయి 5:18-19).*

కొన్ని వర్గాలలో పాక్షిక విధేయత

దేవుని ఆజ్ఞలను ఎంపిక చేసుకొని పాటించడం

ప్రభువు ఆజ్ఞలు నిత్యమైనవని, మెస్సీయ తర్వాత ఏ బైబిలు రచయితా ఈ సత్యానికి వ్యతిరేకంగా ఎన్నడూ రాయలేదని బోధించడానికి కొన్ని వర్గాలు కృషి చేస్తాయి. అయినప్పటికీ, ఏదో అంతుచిక్కని కారణంతో, క్రైస్తవులకు ఇప్పటికీ వర్తించే ఆజ్ఞల జాబితాను అవి పరిమితం చేస్తాయి.

ఈ వర్గాలు సాధారణంగా పది ఆజ్ఞలను (నాలుగవ ఆజ్ఞలోని ఏడవ దినమైన విశ్రాంతిదినంతో సహా), లేవీయకాండము 11లోని ఆహార నియమాలను నొక్కి చెబుతాయి; కానీ అంతకు మించి వెళ్లవు.

ఎంపిక చేసుకోవడంలోని అసంగతి

అత్యంత విచిత్రమైన విషయం ఏమిటంటే, ఈ ప్రత్యేక ఎంపికలు పాత నిబంధన లేదా నాలుగు సువార్తలపై ఆధారపడిన స్పష్టమైన తర్కంతో సమర్థించబడవు. ఆ తర్కం ప్రకారం ఈ నిర్దిష్ట ఆజ్ఞలు ఎందుకు ఇప్పటికీ వర్తిస్తాయో, వెంట్రుకలు, గడ్డం ఉంచుకోవడం, Tzitzits (కుచ్చులు, అల్లికలు, దారాలు) ధరించడం లేదా సున్నతి వంటి ఇతర ఆజ్ఞలు ఎందుకు ప్రస్తావించబడవో, సమర్థించబడవో వివరించబడదు.

ప్రభువు ఆజ్ఞలన్నీ పవిత్రమైనవీ న్యాయమైనవీ అయితే, కొన్నింటిని మాత్రమే పాటించి అన్నింటినీ ఎందుకు పాటించకూడదనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది.

నిత్య నిబంధన

నిబంధనకు గుర్తుగా సున్నతి

సున్నతి అనేది దేవునికి, ఆయన ప్రజలకు మధ్యనున్న నిత్య నిబంధన. ఈ ప్రజలు మిగిలిన జనసమూహం నుంచి ప్రత్యేకపరచబడిన పవిత్రమైన మానవుల సమూహం. కొందరు అనుకునేట్లుగా, ఈ సమూహం అబ్రాహాము జీవసంబంధమైన వంశస్థులకు మాత్రమే పరిమితమై ఎన్నడూ లేదు; ఇది ఎల్లప్పుడూ అందరికీ తెరిచి ఉండేది.

15వ శతాబ్దపు చిత్రకారుడు జియోవన్నీ బెల్లినీ వేసిన చిత్రంలో, యేసుకు రబ్బీలు సున్నతి చేస్తుండగా, యోసేపు మరియు మరియ వెంట ఉన్నారు.

దేవుడు అబ్రాహామును ఈ సమూహంలో మొదటివానిగా నియమించిన క్షణం నుంచే, ప్రభువు నిబంధనకు కనిపించే, నిత్యమైన గుర్తుగా సున్నతిని స్థాపించాడు. అతని సహజసిద్ధమైన వంశస్థులకే కాక, అతని వంశానికి చెందని వారికీ దేవుని ప్రజల్లో భాగం కావాలంటే ఈ భౌతిక నిబంధన గుర్తు అవసరమని స్పష్టం చేయబడింది.

దేవుని నిత్య ధర్మశాస్త్రాలను పాటించకపోవడానికి వాదనగా అపొస్తలుడైన పౌలు రచనలను ఉపయోగించడం

బైబిలు గ్రంథసూచిపై మార్షియన్ ప్రభావం

క్రీస్తు ఆరోహణం తర్వాత వెలువడిన వివిధ రచనలను సంకలనం చేయడానికి జరిగిన తొలి ప్రయత్నాలలో ఒకటి, రెండవ శతాబ్దానికి చెందిన సంపన్న నౌకా యజమాని మార్షియన్ (క్రీ.శ. 85–160) చేశాడు. మార్షియన్ పౌలును తీవ్రంగా అనుసరించేవాడు, కానీ యూదులను ద్వేషించేవాడు.

అతని బైబిలులో ప్రధానంగా పౌలు రచనలు, అలాగే అతని స్వంత సువార్త ఉండేవి; అనేకమంది దానిని లూకా సువార్తను దొంగిలించి రాసిన రూపంగా భావిస్తారు. మార్షియన్ ఇతర సువార్తలన్నిటినీ, పత్రికలన్నిటినీ ప్రేరణలేనివిగా కొట్టిపారేసి తిరస్కరించాడు. యేసుకు ముందు ఉన్న దేవుడు, పౌలు ప్రకటించిన దేవుడు ఒకరే కాదని అతడు బోధించినందున, అతని బైబిలులో పాత నిబంధనకు సంబంధించిన ప్రస్తావనలన్నీ తొలగించబడ్డాయి.

మార్షియన్ బైబిలును రోమా సంఘం తిరస్కరించింది; అతణ్ణి మతభ్రష్టుడిగా ఖండించింది. అయినప్పటికీ, దేవుని ప్రేరణ పొందిన రచనలు అపొస్తలుడైన పౌలు రచనలే అన్న అతని అభిప్రాయం, పాత నిబంధన మొత్తాన్ని, అలాగే మత్తయి, మార్కు, యోహాను సువార్తలను తిరస్కరించడం—ఇవన్నీ అప్పటికే తొలి క్రైస్తవులలో అనేకుల నమ్మకాలపై ప్రభావం చూపాయి.

కాథలిక్ సంఘం యొక్క మొదటి అధికారిక గ్రంథసూచి

క్రొత్త నిబంధన గ్రంథసూచి రూపుదిద్దుకోవడం

యేసు తండ్రి దగ్గరకు తిరిగి వెళ్లిన సుమారు 350 సంవత్సరాల తర్వాత, నాలుగవ శతాబ్దం చివరిలో మొదటి క్రొత్త నిబంధన గ్రంథసూచి అధికారికంగా గుర్తించబడింది. రోమా, హిప్పో (393), కార్తేజ్ (397)లో జరిగిన కాథలిక్ సంఘ మండళ్లు, నేడు మనకు తెలిసిన క్రొత్త నిబంధనలోని 27 పుస్తకాలను ఖరారు చేయడంలో కీలక పాత్ర పోషించాయి.

క్రైస్తవ సమాజాలలో ప్రచారంలో ఉన్న భిన్నమైన వ్యాఖ్యానాలు, గ్రంథాలను పరిష్కరించడానికి ఈ మండళ్లు గ్రంథసూచిని ఏకీకృతం చేయడంలో ప్రధాన పాత్ర వహించాయి.

బైబిలు రూపుదిద్దుకోవడంలో రోమా బిషప్‌ల పాత్ర

పౌలు పత్రికలకు ఆమోదం, చేర్పు

యేసు పరలోకానికి తిరిగి వెళ్లిన మూడు వందల సంవత్సరాలకు పైగా గడిచిన తర్వాత, నాలుగవ శతాబ్దం చివరిలో సంఘ బిషప్‌లు ఆమోదించిన రచనల సంకలనంలో పౌలు పత్రికలు చేర్చబడ్డాయి. ఈ బిషప్‌లు మనలో ఎవరిలాగైనా సాధారణ మనుషులే, దేవుడు పంపిన ప్రవక్తలు కారు. కాథలిక్ సంఘం పవిత్రమైనదిగా పరిగణించిన ఆ సంకలనం లాటిన్‌లో *బిబ్లియా సాక్రా* అని, గ్రీకులో Τὰ βιβλία τὰ ἅγια (*ta biblia ta hagia*) అని పేరుపొందింది. ఈ పేర్ల అర్థం “పవిత్ర గ్రంథాలు.” ఇది ప్రతి క్రైస్తవుడు గంభీరంగా ఆలోచించవలసిన చారిత్రక వాస్తవం.

అధికారిక గ్రంథసూచిలో ఏ రచనలు ఉండాలనే విషయంపై శతాబ్దాలపాటు జరిగిన చర్చల తర్వాత, సంఘ బిషప్‌లు పాత నిబంధన గ్రంథాలను, నాలుగు సువార్తలను, అపొస్తలుల కార్యములను (లూకా రాసినదిగా పేర్కొనబడింది), సంఘాలకు రాసిన పత్రికలను (పౌలు పత్రికలతో సహా), యోహాను రాసిన ప్రకటన గ్రంథాన్ని పవిత్రమైనవిగా గుర్తించారు. ఈ రచనలను ఒకే సంకలనంలో చేర్చి, ఆ సంకలనం మొత్తాన్ని పవిత్రమైనదిగా ప్రకటించింది మనుషులే. దేవుని ప్రవక్తల మాటలు, యేసు బోధలతో పాటు పౌలు పత్రికలు ఒకే గ్రంథంలో ఉన్నంత మాత్రాన, దేవుడు తన ప్రవక్తలకు లేదా తన స్వంత కుమారునికి ఇచ్చిన అదే అధికారాన్ని పౌలుకు కూడా ఇచ్చారని అర్థం కాదు.

యేసు కాలంలో పాత నిబంధన వినియోగం

యేసు కాలంలో యేసుతో సహా యూదులందరూ తమ బోధనల్లో హెబ్రీ లేఖనాలను మాత్రమే చదివి, వాటి నుంచే ఉదహరించేవారని గమనించడం ముఖ్యం. గ్రీకు భాష మాట్లాడే అనేకమంది యూదులు ఈ లేఖనాలను క్రీస్తుకు సుమారు మూడు శతాబ్దాల ముందు సంకలనం చేయబడిన సెప్టువజింట్ అని పిలువబడే గ్రీకు పాఠంలో చదివేవారు.

పౌలు రచనలను వ్యాఖ్యానించడంలో సవాలు

సంక్లిష్టత మరియు తప్పు వ్యాఖ్యానం

యేసు తర్వాతి ఇతర రచయితల రచనల మాదిరిగానే, పౌలు రచనలూ అనేక శతాబ్దాల క్రితం సంఘం ఆమోదించిన అధికారిక బైబిలులో చేర్చబడ్డాయి; అందువల్ల అవి క్రైస్తవ విశ్వాసానికి పునాదిగా పరిగణించబడుతున్నాయి.

అయితే, సమస్య పౌలులో లేదు; అతని రచనలకు ఇచ్చే వ్యాఖ్యానాల్లో ఉంది. అతని పత్రికలు క్లిష్టమైన, కష్టమైన శైలిలో రాయబడ్డాయి. అతని కాలంలోనే ఈ సవాలును గుర్తించారు (2 పేతురు 3:16లో

పేర్కొన్నట్లుగా); అప్పుడు పాఠకులకు సాంస్కృతిక, చారిత్రక సందర్భం ఇంకా తెలిసి ఉండేది. పూర్తిగా భిన్నమైన సందర్భంలో, శతాబ్దాల తర్వాత ఈ గ్రంథాలను వ్యాఖ్యానించడం ఆ కష్టాన్ని మరింత పెంచుతుంది.

అధికారం, వ్యాఖ్యానాలకు సంబంధించిన ప్రశ్న

పౌలు అధికారానికి సంబంధించిన సమస్య

ప్రధాన సమస్య పౌలు రచనల ప్రాసంగికత కాదు; అధికారం, ఆ అధికారాన్ని బదిలీ చేయడం అనే మౌలిక సూత్రమే. ముందుగా వివరించినట్లుగా, దేవుని పవిత్రమైన, నిత్యమైన ఆజ్ఞలను రద్దు చేయడానికి, తొలగించడానికి, సరిదిద్దడానికి లేదా నవీకరించడానికి సంఘం పౌలుకు ఆపాదించే అధికారం, అతని కంటే ముందున్న లేఖనాల మద్దతు పొందదు. కాబట్టి ఆ అధికారం ప్రభువు నుంచి వచ్చినది కాదు.

మెస్సీయ తర్వాత, అందరూ వినవలసిన, అనుసరించవలసిన తార్సు పట్టణానికి చెందిన ఒక మనిషిని దేవుడు పంపుతాడని సూచించే ప్రవచనం పాత నిబంధనలోనైనా సువార్తలలోనైనా లేదు.

వ్యాఖ్యానాలను పాత నిబంధనతో, సువార్తలతో సరిపోల్చడం

సామరస్యంగా ఉండవలసిన అవసరం

అంటే, పౌలు రచనలపై ఏ అవగాహన లేదా వ్యాఖ్యానమైనా, అతనికి ముందుగా వెల్లడైన విషయాలతో సరిపోకపోతే అది తప్పు. అందువల్ల, దేవునికి, ఆయన వాక్యానికి నిజంగా భయపడే క్రైస్తవుడు, పౌలు లేదా మరే ఇతర రచయిత రాసిన పత్రికల వ్యాఖ్యానం అయినా, పాత నిబంధనలోని తన ప్రవక్తల ద్వారా, తన మెస్సీయ అయిన యేసు ద్వారా ప్రభువు వెల్లడించిన విషయాలకు సరిపోకపోతే దానిని తిరస్కరించాలి.

లేఖనాలను వ్యాఖ్యానించడంలో వినయం

క్రైస్తవునికి ఇలా చెప్పగల జ్ఞానం, వినయం ఉండాలి:
"ఈ భాగం నాకు అర్థం కావడం లేదు. నేను చదివిన వివరణలు అబద్ధమైనవి, ఎందుకంటే వాటికి ప్రభువు ప్రవక్తల మద్దతుగానీ, యేసు పలికిన మాటల మద్దతుగానీ లేదు. ఒకరోజు ప్రభువు చిత్తమైతే, ఆయన నాకు వివరించే వరకు దీన్ని పక్కన పెడతాను."

అన్యజనులకు ఒక గొప్ప పరీక్ష

విధేయత, విశ్వాసాలకు పరీక్ష

కనాను ప్రయాణంలో యూదు ప్రజలు ఎదుర్కొన్న పరీక్షకు సారూప్యమైన, అన్యజనులపై విధించాలని ప్రభువు ఎంచుకున్న అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన పరీక్షలలో ఇది ఒకటిగా పరిగణించబడవచ్చు. ద్వితీయోపదేశకాండము

8:2లో ఇలా చెప్పబడింది: *"నీ దేవుడైన యెహోవా ఈ నలభై సంవత్సరములు నిన్ను అరణ్యములో నడిపించిన విధానమంతటిని జ్ఞాపకము చేసికొనుము. నీ హృదయములో ఏమున్నదో, ఆయన ఆజ్ఞలను గైకొనుదువో లేదో తెలుసుకొనుటకు, నిన్ను అణచి పరీక్షించుటకు ఆయన అలా చేశాడు."*

విధేయులైన అన్యజనులను గుర్తించడం

ఈ సందర్భంలో, తన పవిత్ర ప్రజలతో నిజంగా చేరాలని ఇష్టపడే అన్యజనులు ఎవరనే విషయాన్ని ప్రభువు తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాడు. సంఘం నుంచి వచ్చే తీవ్రమైన ఒత్తిడిని, అలాగే సంఘాలకు రాసిన పత్రికలలోని అనేక భాగాలు ప్రవక్తలూ సువార్తలూ నిత్యమైనవని చెప్పిన పలు ఆజ్ఞలు అన్యజనులకు రద్దయ్యాయని పైకి సూచిస్తున్నప్పటికీ, సున్నతితో సహా అన్ని ఆజ్ఞలను పాటించాలని నిర్ణయించుకునేవారే వారు.

శరీర సున్నతి, హృదయ సున్నతి

ఒకే సున్నతి: భౌతికమైనది, ఆధ్యాత్మికమైనది

సున్నతిలో రెండు రకాలు లేవని, ఒక్కటే ఉందని—అది భౌతికమైనదని—స్పష్టం చేయడం ముఖ్యం. బైబిలంతటా ఉపయోగించే "హృదయ సున్నతి" అనే పదబంధం, "విరిగిన హృదయం" లేదా "ఆనందించే హృదయం" అన్నట్లే, పూర్తిగా అలంకారికమైనదని అందరికీ స్పష్టంగా ఉండాలి.

ఎవరైనా "హృదయంలో సున్నతి పొందనివాడు" అని బైబిలు చెప్పినప్పుడు, ఆ వ్యక్తి దేవుణ్ణి నిజంగా ప్రేమించి, ఆయనకు విధేయత చూపడానికి సిద్ధంగా ఉండే వ్యక్తిలా జీవించడం లేదని మాత్రమే దాని అర్థం.

లేఖనాల నుంచి ఉదాహరణలు

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఈ వ్యక్తికి శారీరకంగా సున్నతి జరిగి ఉండవచ్చు; కానీ అతని జీవన విధానం దేవుడు తన ప్రజల నుంచి ఆశించే జీవితానికి అనుగుణంగా ఉండదు. యిర్మీయా ప్రవక్త ద్వారా దేవుడు ఇశ్రాయేలీయులందరూ "హృదయంలో సున్నతి పొందనివారు" అని ప్రకటించాడు: *"అన్యజనులందరికీ సున్నతి లేదు; ఇశ్రాయేలు వంశమంతటికి హృదయసున్నతి లేదు" (యిర్మీయా 9:26).*
వారందరికీ శారీరకంగా సున్నతి జరిగిందనేది స్పష్టమే. కానీ దేవుని నుంచి తొలగిపోయి, ఆయన పవిత్ర ధర్మశాస్త్రాన్ని విడిచిపెట్టడం వల్ల, వారు హృదయంలో సున్నతి పొందనివారిగా తీర్పు తీర్చబడ్డారు.

శారీరక సున్నతి, హృదయ సున్నతి రెండూ అవసరం

యూదులైనా అన్యజనులైనా దేవుని మగ పిల్లలందరికీ శారీరకంగానే కాక, హృదయంలో కూడా సున్నతి జరగాలి. ఈ స్పష్టమైన మాటల ద్వారా అది వెల్లడవుతోంది: *"సార్వభౌముడైన ప్రభువు ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:*

ఇశ్రాయేలు ప్రజల మధ్య నివసించేవారితో సహా, సున్నతి పొందని ఏ విదేశీయుడూ శరీరంలోనూ హృదయంలోనూ సున్నతి పొందకపోతే నా పరిశుద్ధ స్థలములో ప్రవేశించకూడదు" (యెహెజ్కేలు 44:9).

ముఖ్యమైన నిర్ధారణలు

1. హృదయ సున్నతి అనే భావన ఎల్లప్పుడూ ఉంది; నిజమైన శారీరక సున్నతికి ప్రత్యామ్నాయంగా అది క్రొత్త నిబంధనలో ప్రవేశపెట్టబడలేదు.
2. యూదులైనా అన్యజనులైనా దేవుని ప్రజల్లో భాగమైన వారందరికీ సున్నతి అవసరం.

సున్నతి మరియు నీటి బాప్తిస్మం

తప్పుడు ప్రత్యామ్నాయం

సున్నతికి బదులుగా క్రైస్తవుల కోసం నీటి బాప్తిస్మం స్థాపించబడిందని కొందరు పొరపాటుగా నమ్ముతారు. అయితే, ఈ వాదన పూర్తిగా మానవ కల్పన; ప్రభువు ఆజ్ఞకు విధేయత చూపకుండా తప్పించుకునే ప్రయత్నం.

అలాంటి వాదన నిజమైతే, మెస్సీయ ఆరోహణం తర్వాత తన ప్రజలతో చేరాలనుకునే అన్యజనుల నుంచి దేవుడు ఇకపై సున్నతి కోరడని, దాని స్థానంలో బాప్తిస్మం వస్తుందని ప్రవక్తలలోనో సువార్తలలోనో చెప్పే వాక్యభాగాలు కనిపించాలని మనం ఆశించేవాళ్లం. కానీ అలాంటి వాక్యభాగాలేవీ లేవు.

నీటి బాప్తిస్మం ఆరంభం

అంతేకాక, నీటి బాప్తిస్మం క్రైస్తవమతం కంటే ముందే ఉందని గమనించడం ముఖ్యం. బాప్తిస్మానికి యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చువాడు "ఆవిష్కర్త" లేదా "ముందడుగు వేసినవాడు" కాదు.

బాప్తిస్మం యొక్క యూదుల మూలాలు (మిక్వే)

శుద్ధీకరణ ఆచారంగా మిక్వే

బాప్తిస్మం, లేదా మిక్వే, యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చువాని కాలానికి చాలా ముందే యూదులలో బాగా స్థిరపడిన నీటిలో మునిగే ఆచారంగా ఉండేది. మిక్వే పాపం నుంచి, ఆచారపరమైన అపవిత్రత నుంచి శుద్ధి పొందడాన్ని సూచించేది.

జర్మనీలోని వార్మ్స్ నగరంలో ఉన్న, యూదులు ఆచారపరమైన శుద్ధి కోసం ఉపయోగించిన పురాతన మిక్వే (లేదా మిక్వా).

ఒక అన్యజనుడికి సున్నతి జరిగినప్పుడు, అతడు మిక్వేలో కూడా మునిగేవాడు. ఈ చర్య ఆచారపరమైన శుద్ధి కోసం మాత్రమే కాక, అతని పాత అన్యమత జీవితానికి మరణాన్ని—నీటిలో "పాతిపెట్టబడటాన్ని"—కూడా సూచించేది. గర్భంలోని ఉమ్మనీటిని గుర్తుచేసే ఆ నీటిలోనుంచి బయటికి రావడం, యూదుడిగా కొత్త జీవితంలోకి తిరిగి పుట్టడాన్ని సూచించేది.

యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చువాడు మరియు మిక్వే

యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చువాడు కొత్త ఆచారాన్ని సృష్టించలేదు; అప్పటికే ఉన్న ఆచారానికి కొత్త అర్థాన్నిచ్చాడు. అన్యజనులు మాత్రమే తమ పాత జీవితాలకు "మరణించి," యూదులుగా "తిరిగి పుట్టడం" కాకుండా, పాపంలో జీవిస్తున్న యూదులు కూడా పశ్చాత్తాప చర్యగా "మరణించి," "తిరిగి పుట్టాలని" యోహాను పిలిచాడు.

అయితే, ఈ మునక తప్పనిసరిగా ఒక్కసారే జరిగే ఆచారం కాదు. ఆచారపరంగా అపవిత్రులైన ప్రతిసారీ—ఉదాహరణకు, దేవాలయంలోకి ప్రవేశించే ముందు—యూదులు నీటిలో మునిగేవారు. పశ్చాత్తాప చర్యగా యోమ్ కిప్పూర్ రోజున కూడా వారు సాధారణంగా—నేటికీ—నీటిలో మునుగుతారు.

బాప్తిస్మం, సున్నతి మధ్య తేడా

ఆచారాల ప్రత్యేక పాత్రలు

బాప్తిస్మం సున్నతిని భర్తీ చేసిందనే భావనకు లేఖనాల్లోగానీ, యూదుల చారిత్రక ఆచారాల్లోగానీ మద్దతు లేదు. బాప్తిస్మం (మిక్వే) పశ్చాత్తాపానికి, శుద్ధీకరణకు అర్థవంతమైన సూచకంగా ఉండేదీ, ఇప్పటికీ ఉంటున్నదీ అయినప్పటికీ, దేవుని నిబంధనకు నిత్యమైన గుర్తు అయిన సున్నతిని భర్తీ చేయడానికి అది ఎన్నడూ ఉద్దేశించబడలేదు.

ఈ రెండు ఆచారాలకూ వాటివాటి ప్రత్యేక ఉద్దేశాలు, ప్రాముఖ్యతలు ఉన్నాయి; ఏదీ మరొకదాన్ని రద్దు చేయదు.